

standsindkomst - beregnet efter lovens § 8 - der har ligget til grund ved boligstøtteberegningen. Oplysninger om husstandsmedlemmernes økonomiske forhold i boligstøttesager kontrolleres årligt bagud af kommunerne ved at sammenholde den slutlignede indkomst for husstandsmedlemmerne med det anvendte beregningsgrundlag for den udbetalte boligstøtte. Denne efterregulering er ikke reguleret af §§ 74 og 80 og berøres ikke af den foreslåede ophævelse. Klage over den slutlignede indkomst, der danner grundlag for krav om tilbagebetaling af boligstøtte efter boligstøttelovens § 47, vil således fortsat skulle ske efter skattelovgivningens regler. Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Til § 107

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 108

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering af lovens § 75 har Skatteministeriet i bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 fastsat regler om adgangen til at påklage afgørelser om indkomstgrundlaget i en række love, herunder lov om social pension, lov om social service og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension. Med de foreslåede formuleringer i §§ 107, 109 og 110 af de relevante bestemmelser i de førnævnte love er der ikke behov for en supplerende hjemmel i nærværende lov, og § 75 foreslås derfor ophævet som overflødig.

Til § 109

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 110

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 111

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til nr. 2

Forslaget indeholder ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af en myndighedsbetegnelse som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.